

Ferdinando Frega – Nando the Scribe

A BANZAI FOR HER

Gillettenarrative.com

MỘT TIẾNG BANZAI GILLETTE DÀNH CHO CÔ ẤY

GILLETTE TRAILER 23 — NANDO NGƯỜI CHÉP CHUYỆN

Rosa là một đồng nghiệp người Napoli, cũng làm quản lý như tôi. Cô bước đi với kiểu tự tin không cần phiên dịch — cả chương trình của cô viết sẵn trên mặt, và ai biết đọc thì đọc được.

Gần như tất yếu, Vincenzo — một mét năm mươi tám tham vọng và mong manh — bỏ vợ con vì cô. Có những người đàn ông không chọn. Họ đầu hàng.

Mỗi lần gặp cô ngoài hành lang, tôi lại có cảm giác bước vào mấy câu lạc bộ kiểu Nhật, nơi cái gì cũng là nghi thức, cái gì cũng là mật mã, cái gì cũng là khoảng cách. Cử chỉ đầu tiên là một nụ cười. Rồi một câu bằng thứ tiếng bạn không hiểu, nhưng bạn biết thông điệp thật nằm đâu đó bên dưới.

Bằng thứ tiếng Anh bồi của mình, Rosa lúc nào cũng hỏi tôi đúng một chuyện: sao anh không có bạn? Sao anh không giữ nổi các mối quan hệ? Cái gì ngăn anh? Cái gì níu anh lại?

Tôi chưa bao giờ trả lời. Không phải vì không muốn, mà vì tôi chưa có câu trả lời đúng — hoặc có lẽ tôi không muốn nộp cho cô bài thi cô đang chờ.

Một tối nọ tôi gặp cô ở lối vào khách sạn, đang đợi ai đó cho đi nhờ xe. Cô hỏi tôi đi đâu. Câu trả lời bật ra dễ dàng:

“Đâu trên đời cũng được, miễn là trong vòng tay em.”

Cô phá lên cười. Rốt cuộc chúng tôi nói chuyện khách hàng, con số, chiến lược. Chính lúc ấy cô thú nhận rằng giám đốc khu vực tiêu trọn ngân sách hằng tháng vào cô, còn kết quả của chúng tôi chỉ là nhờ thực lực của chính chúng tôi.

Đúng là thẳng chó đẻ, tôi nghĩ. Rồi tôi mỉm cười.

Vì tối hôm ấy tôi đã hiểu ra một điều: tôi đã lấy mất ngân sách của giám đốc khu vực — mà hẳn còn chưa biết.

Banzai.

Nando